

לימור שריר
רק ברצינות

מסובבת הראשים ברומא

היופי מתבזבז, כידוע, אבל עד שייגמר הוא עדיין חי וקיים לו, ומביא אנשים לידי סיבובי-ראש רציניים. בייחוד כשהם רור אים את מלכת-היופי וסגנית מיס-תבל לשעבר, לימור שריר. לבחורה הזאת לא משעמם בחיים, אבל כשהיא מרגישה שהיא נכנסת לשיגרה, היא מוצאת מיד דרך לצאת מזה, ולעשות חיים משוגעים ועם זאת גם להישאר רצינית. למי שלא יודע, המלכה-לשעבר היא גם סטודנטית בפקולטה לרפואה באוניברסיטת רומא ואם לילד, ותוך כדי הפעילות האינטנסיביות הזאת היא גם מצאה לעצמה זמן לעבור מיבנה-יבד ותצלומי-ניסיון לסרט חדש.

היא זכתה בתפקיד, קטן וצנוע אומנם, אבל בכל-זאת תפקיד. לימור תכבד לצידה של השחקנית האיטלקיה מוניקה וימי ואם ירצה השם, אולי יגלו את לימור בתור כוכב עולה, והיא תמיר את הרפואה בקולנוע. לזמן — פתרונים.

אבל בינתיים, בעניין חייה הפרטיים שם ברומא, אין הרבה ידיעות. הבחורה לא עושה גלים, ורומנים רציניים לא נדבקים לשמה. נכון שמחברה חשובה שלה שמעתי שיש פה ושם כמה רופאים פרופסורים ותלמידים כמות, וכל מיני איטלקים מצועזעים, שמסתובבים סביבה, אבל אחד רציני שיתפוס מקום בלי-בה אין. כך שגם אין אף שם שיתפוס מקום במדור שלי. לימור מתכננת ביקור פסח בארץ, ועד אז נקווה שיהיו בחייה חידושים.

פיתאום קם אדם בבוקר ומגלה שכל העיר קיבלה הזמנות למסיבה. ולפי הכתוב בהזמנות, הוא עצמו המארח של כל המוזרי מנים, והמסיבה שאליה הזמנו כולם עת-זה להתקיים להפתעתו, בביתו שלו. מה עושה אדם רגיל במיקרה כזה? צר עק געחאלד, בורח לנואיכה עדי-עבורי זעם או, אולי, מבקש משידורי-ישראל שידיעו שהוא לא התכוון.

אבל אורי גינזבורג הוא לא אדם רגיל. וכשהוא גילה שהזמנות חברים שלו הזמינו את כל העיר למסיבה לוולה השכורה שלו בהרצליה-הפיתוח, הוא פשוט הלך לסדר את החצר ולארגן את השתייה. על ההזמנות החלוקו שני החברים הסרי בים הללו הם רשמו: „בהגיע הימים הנוראים החלטנו להוסיף על עוונותינו, ולקיים חגיגה פראית על בסיס פונץ, דיסקו והמון בולשיט. מארח: אורי גינזבורג; מפיקים: משה שגריב ונחיה לאור.”

שני השמות האחרונים הם, כמובן, של בעלי הרעיון. לזכותם של המפיקים העל-זים ייאמר, שהם נטלו על עצמם את מלוא האחריות לאירגון ההילולה, ואפילו דאגו להציב מישמר מאיים בפתח הווילה הרי שכורה של גינזבורג — שאגב היתה שייכת בעבר הלא-רחוק לשגריר הגרמני.

תפקידם של אנשי חיל-המצב בשער הריטרה, היה למנוע מאורחים שאינם-מצויינים-דים-בהזמנות מלהיכנס, אבל בעצם לא היה צורך בהם, שכן, כזכור, כל העיר קיבלה הזמנות.

את הרשימה של כל הפנים שהתקבצו שם אצטרך כנראה לפרסם בהמשכים, מפאת אורכה, וכן מפני שבפתח העמידו המפיקים דוד גדול, מהסוג שבו משמתי שים בבסיסיו הראשים של צה"ל, ככל-כולו היה מלא סאנגריה, וכל מי שנכנס התכבד בכוסית מלאה מאותו משקה. שמי זגה בידיה העגונות של דורית ירוחם.

כל מה שקרה אחרי אותה כוסית זכור לכולם רק בעירפול. אין לי מושג מה שפכה דורית הגיל לתוך אותה סאנגריה תמימה-למראה, אבל ציפור קטנה, שהת-עופפה במיטבה, צייצה שהמשקה הכיל לא פחות מ-95 אחוזים של אלכוהול נקי.

מה שעוד אוכל לספר, זה שהיתה שם מידשאה ענקית שהוארה באור נרות עמום ושברמכו הרחבה, בין העגונות והסלטים היה עוד דוד גדול ומלא — כן, ניוחש! — סאנגריה צוננת, ושרחבת-הריי קודים סודרה בתוך המוסך שבקצה המידי-שאה.

מישהו גם גילה לי, שבשלב מסוים נאלצה מישטר-ישראל לשגר שוטרי-תנור עה, שיכונו את זרם המכוניות האינסופי ששטף לרחוב האשל, ושאפילו חשבו לגייס את המסוק המישטרתי של ענף-התנועה לצורך העניין.

מבעד לענני הטיטוש אני זוכרת ש-ראיתי כל-כך הרבה יפים ויפות, עד שרק מהיופי אפשר היה לקבל סחרחורת. ירדנה ארזי הסתובבה בחולצה שקר כה, כשעינו הפקוחה של החבר החדש שלה, נתן, פקוחה ובוולשת אחריה. הדוגמנית אתי זבלקו והצמוד שלה צ'רלפה, הזמרת אילנית ובעלה נחום גת, הסטודנטית-דוגמנית-שחקנית ירדנה „ירדושי” גור רביץ מאה עם החבר שלה לשעבר, רון-רון, שהרגיו את כל הזאבים בשטח, שני-

לו בית בודד על הר, בסביבות זיכרון יעקוב. שם אני כותבת לי בנחת, עובדת על שני ספרים בעת ובעונה אחת, כותבת שירים, וסיפורים שלי יתחילו בקרוב להת-פרסם בירחון-הסיפרות פרוח.

יש בי שלושה נפשית, ואני מאחלת לכולם שהיו שפויים כפי שאני שפוייה עכשיו. יורם ביכונסקי כבר מזמן לא גר

אלה תפסה שלוזה

מי שהדליף לי את הסיפור על אלה ברקת ויורם ביכונסקי, שהופיע לפני שבע במדור זה, פירש את הדברים שלא כהלכה. הפרשה בין אלה ובין יורם באמת הסתיימה, אבל שום חתול או פיל שחור לא עברו ביניהם.

מה שכן עבר, ודווקא לטובה, לדיברי אלה, מכונה בעיברית צחה „השראה סיפי-רותית”, והרי דבר זה כלשונו:

„בחודש יוני השנה עזבתי באופן סופי ומוחלט את מיקצוע העיתונאות. מעתה אני מתמסרת לכתיבה סיפורית בלבד.

„מסיבות כספיות לא יכולתי להרשות לעצמי להישאר לגור בעיר. היפשתי מקום ואו בא לקראתי ידיד-ינעורים, צייר שיש

עבודה. היא הופיעה שם בתצוגת-אופנה של חברתה הטובה, דולי עזרא, שהי ריזה את קולקציית-החורף שלה לעיר ה-דרומית החמה, להראות למקומיים מהי הזעקה האחרונה בעיר הגדולה.

השתיים, עם כל הצוות, התמקמו להן במלון שבו נערכה התצוגה. נכון שטלומי, חברה האדריכל של דולי, הגיע גם הוא וגשאר עם הקטנה הפרטית שלו, שחסי וחלילה לא יחטפו לו אותה, אבל מירי, ש-הגיעה כציפור-דרור, התנהגה בהתאם.

חוק משעות-העבודה היא היתה בתוך הבריכה כל הזמן, וכשאני אומרת כל הזמן, אפשר להאמין לי. במיקרה עברתי בשלוש לפנות-בוקר בסביבה, ומי בתוך ה-מים? מירי, כמובן, ועם מי? טוב, זה אולי לא רומן-חיה, אבל לבלות אפשר.

משה קינן, איש צוות-הבידור במלון, דאג לה כל-כך עד שהיא סרבה לחזור לשכולן חורו, ופשוט נשארה עוד יומיים. למה לא?

אורי ליינר הצלם, הידוע כחברה-לחיים של מירי מזה זמן רב, מטפל בבתה מנישואיה הראשונים, כשהיא מחוץ לבית. זה נראה לי דווקא סידור לגמרי לא-רע, כמתנה ליוס-הולדת: בייביסיטר צמוד, חר-פס מהבת, ובילוי באילת.

קאריירה כבר יש לה, ומי יודע, אולי עכשיו, כשהיא מתחילה להופיע בסרטים, גם כוכבת תצא ממנה. היא מסוגלת להגיע לכל מקום.

אלה ברקת
בלי חתול שחור

ולא פעיל בתל-אביב. הבחור הפך מושבי ניק, מתגורר ביוקנעם, עוסק בגידול דברי-רים ומשמש מורה להיסטוריה בבית-ספר איזורי.

„סיפרי האחרון, תנו לי להיכנס, עסק בשיגעון והפגיש אותי עם יורם, המכיר שיגעון מסוג מסויים. כתיבתי הסיפורות היום היא דווקא בנושא האושר, וההשי-ראה שבכתיבה כזאת, הפרידה ביני לבין יורם, שנושא עדיין על גבו תיסכולים ש-אינם דווקא במיטגרת המילים אושר או שלוה.

„כשאני מגיעה העירה אני רואה אנשים באופן סלקטיווי מאד, ועושה את סוף-השבוע שאני בעיר בכיף, עם גבר מסויים שהיה ידידי הטוב עוד זמן רב לפני שהכר-תי את יורם.”

נופש

ליוס-הולדת

תמיד ידעתי שמירי זמיר היא דוג-מנית מהשורה הראשונה. תמיד גם אמרו שהיא בחורה על הכיפאק ויודעת לחיות טוב.

בין סיפורים למציאות קיים בדרך-כלל פער אדיר, אבל לא במיקרה הזה. יצא לי לראות את מירי בפעולה, ועדיין לא התי-אששתי.

הוכל קרה, כמובן, בעיר-הנופש אילת. לידע כללי, כשבאים לאילת הכל קר-רה — והכל נכון. מירי ירדה לאילת ל-

מירי זמיר
עם מי בבריכה?